toliko dohlédací moc nad obcemi s vyloučením rozhodování pořadem stolic. Byl tedy okr. úřad v daném případě příslušným rozhodovati o odvolání st-lově.

Ve věci uplatňuje stížnost, že okolnost zakládající dávkovou povinnost, t. j. výroba neb dopravení do obce, nenastala po 30. září 1930, takže nebyl dán předpoklad pro předpis dávky. V souvislosti s touto námitkou jest další námitka stížnosti, že dotyčné lihoviny byly vyrobeny, resp. dopraveny do obce ještě za platnosti paušalovací dohody, jsou tudíž kryty paušálem a nemohou býti podrobeny opětně dávce nepaušalované, tedy řádné dávce vybírané od 1. října 1930.

Nss shledal tyto námitky stížnosti důvodnými.

Není sporno, že obecní dávka z nápojů byla pro st-le na období od 1. října 1929 do 30. září 1930 paušalována. Rovněž jest nesporno, že lihoviny zdaněné byly st-lem vyrobeny nebo do obce Č. dopraveny před 30. zářím 1930, tedy za platnosti paušalovací dohody.

Podle § 4 pravidel o vybírání obecní dávky z nápojů v Č., schválených zem. presidentem v Praze rozhodnutím z 20. prosince 1928, odvádí se dávka při každém dovozu nebo výrobě (§ 2 odst. 3). Mohly tedy dávce vybírané individuelním předpisem býti lihoviny podrobeny, když jejich výroba, resp. dopravení do obce, zakládající dávkovou povinnost, nastalo po uplynutí paušalovacího období, t. j. po 30. září 1930. Stalo-li se před tímto dnem, tedy za platnosti dohody ve smyslu § 3 lit. b) pravidel, pak byly kryty paušálem, který se zapravuje ze všech dávce podléhajících případů, nastalých až do 30. září 1930. Tím, že lihoviny až do tohoto dne do obce dovezené nebo tam vyrobené ještě v den, kdy nastalo vyměřování individuelní, nebyly prodány, nýbrž nalézaly se u poplatníka na skladě, nezakládá novou dávkovou povinnost při individuelním vybírání dávky.

Nebyla tedy obec oprávněna ze zásob vzniklých do 30. září 1930 předepsati dávku individuelně, a jest proto nař. rozhodnutí, které odvolání st-le zamítlo, nezákonné.

Č. 10.878.

Okresní dávky: O pojmu »sídlo obchodu« podle pravidel pro vyměřování okresní dávky z kulatiny.

(Nález ze dne 23. listopadu 1933 č. 18.621.)

Věc: Firma »Krajinská drevodorábajúca úč. spoločnost« v R. proti zemskému úřadu v Bratislavě o okresní dávku z kulatiny.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušují pro nezákonnost.

Důvody: Okr. úřad v Turč. Sv. Martině na základě pravidel o vybírání dávky z kulatiny, usnesených ve schůzi okr. výboru dne 29. října 1927 a schválených s platností od 1. ledna 1928 do 1. ledna 1934 výnosem župana v Turč. Sv. Martině z 24. dubna 1928, předepsal třemi platebními výměry z 29. listopadu 1929 firmě »Ofa«, drevodorábajúca

úč. spol. v Turč. Sv. Martině dávku z kulatiny podle množství vyrobené kulatiny při sazbě 80 h za 1 m³ v těchto částkách: z 2933 m³ 2346.40 Kč, z 6550 m³ 5.240 Kč a z 6517 m³ 5.213.60 Kč.

Odvolání, podaná firmou »Krajinská drevodorábajúca úč. spol.« jakožto subjektem, kterému dávka měla správně být předepsána, zamítl zem. úřad v Bratislavě nař. rozhodnutími z těchto důvodů: Dávková pravidla povolují v § 1 sníženou sazbu 50 hal. za 1 m³ jen firmám, které mají »sídlo svého obchodu« v některé obci t.-ského okresu, pravděpodobně proto, že tyto firmy všeobecně přispívají na veřejná okr. břemena. Ustanovení cit. § 1 dlužno vykládati v duchu poplatnického a berního systému, platného v době, kdy dávková pravidla byla usnesena, tedy — spadá-li usnesení o zavedení dávky do doby před účinností zák. č. 76/27 — podle ustanovení zák. čl. VIII:1909. Podle jeho § 31 u podniků, jakým je odvolatelka, předpisovaly se daně 20% v sídle správy, 80% v sídle mateřského závodu. Usnesl-li se okr. výbor přes to na různých sazbách, chtěl tím zřejmě postihnout i přirážkovou základnu podniku v sídle mateřského závodu, pro jehož určení je rozhodný obchodní zákon. Podle výpisu ze seznamu firem má odvolatelka sídlo hlavního závodu v R. Tam má také sídlo svého obchodu, jak plyne z taxative vypočtených druhů obchodní činnosti, vypočtených ve zmíněném výpisu z firemního rejstříku, a jest proto nerozhodné potvrzení obce T., že odvolatelka má v T. stále v provozu obchodní závod, v němž se samostatně uzavírají obchody s dřívím. — Účel, sledovaný §em 1 pravidly, postihnouti i onu část daní, která z okresu uniká, zvýšenou měrou platí i za účinnosti zák. č. 76/27.

O stížnostech uvážil nss:

Pravidla o vybírání dávky z kulatiny, vymanipulované na území okresu t.-ského, stanovící v § 1, že dávkou jest povinný každý jednotlivec nebo firma, kteří »nadobudli a vymanipulovali« kulatinu v množství nejméně 100m³, rozlišují sazbu 50 hal. a 80 hal., kterou jest platiti z každého 1 m³, podle toho, jde-li o »nadobúdatela-jednotlivca, alebo firmu, majících sídlo svojho obchodu« v okresu t.-ském či mimo území tohoto okresu.

Žal. úřad vykládá výraz »majících sídlo svojho obchodu« tak, že při firmách, majících filiálky, pro určení sídla obchodu jsou směrodatna ustanovení obch. zák., a jest sídlem obchodu sídlo hlavního závodu vyznačené ve firemním rejstříku, stížnosti naproti tomu dovozují, že pojmem sídlo obchodu, jak ho používají dávková pravidla, jest kryt i pobočný závod, v němž se obchody skutečně uzavírají, vymanipulují a vyúčtují.

Nss musil uznati správným stanovisko stížnosti. Okr. výbor, použiv při formulaci § 1 dávk. pravidel výrazu »sídlo svého obchodu« společně pro jednotlivce i firmu, bez rozlišování, jde-li o jednotlivce-obchodníka, podléhajícího předpisům zák. čl. XXXVII:1875, či jednotlivce-obchodníka neprotokolovaného, či konečně o obchodní společnost ve smyslu obch. zák., zřejmě tím vyjádřil, že neztotožňuje výraz tento s pojmem »sídlo«, jak ho používá obchodní zákon toliko o společnostech obchodních, nýbrž že mu dává význam jiný. Jaký, pravidla sama blíže

nevysvětlují, a dlužno tudíž odpověď hledati v předpisech, ustanovením dávkových pravidel nejbližších, t. j. v předpisech daňových, neboť nelze pochybovati, že k těmto předpisům okresní výbor při usnášení se o vybírání dávky, povahou svou nejvíce se blížící státním daním, přihlížel. A že mohl přihlížeti jedině k ustanovením daňového zák. č. 76/27, podává se z toho, že v době usnášení se na dávkových pravidlech, t. j. dne 29. října 1927, byl cit. zákon již v účinnosti, kdyžtě podle jeho čl. XVI v celku nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1927 a kdyžtě i ustanovení § 58 odst. 6 a § 85 odst. 6, jejich účinnost odsunuta na dobu od 1. ledna 1928, pro formulaci dávkových pravidel, která měla platiti i po 1. lednu 1928, nemohla zůstati nepovšimnuta. Jestliže pak podle ustanovení § 58 odst. 1 všeobecná daň výdělková předpisuje se v obci, kde jest provozovna podniku, není-li provozovny, tam, kde poplatník bydlí, zvláštní daň výdělková pak podle ustanovení § 85 odst. 1 z 15% v obci sídla podnikatelova, ze zbývajících 85% v obci, kde je provozovna, při čemž, jsou-li provozovny v několika obcích, rozdělí se 85%ní podíl daně mezi tyto obce v poměru částek, vydaných v nich na služné a mzdy (odst. 2), jinak podle jejich hospodářského významu pro celkový podnik bez rozdílu, jsou-li jednotlivé provozovny samostatny nebo je-li mezi nimi poměr hlavního, pobočného nebo pomocného závodu (odst. 3), dlužno z toho souditi, že pro obor veřejnoprávních dávek použije se za sídlo obchodu již i místo, kde poplatník má svoji provozovnu. Tím spíše dlužno ovšem za sídlo podniku pokládati místo, kde poplatník má svůj pobočný závod.

Dlužno tedy také výraz dávkových pravidel »sídlo obchodu« vykládati tak, že se jím rozumí místo, v němž se provádí taková činnost obchodní, která tvoří celek, jenž je způsobilý býti předmětem veřejnoprávních dávek. Teprve tento výklad dává možnost postihnouti účel dávkových pravidel, lišících mezi obchodníky domácími a cizími, v tom smyslu, že domácí obchodníci jsou povinni platiti nižší sazby proto, že již jako okresní poplatníci přispívají na všeobecné výdaje okresu, cizí poplatníci pak jsou zatěžováni vyšší sazbou proto, že povinnosti přispívati na tyto všeobecné výdaje nemají.

Žal. úřad vycházel v nař. rozhodnutí z opačného právního názoru a proto za irelevantní pokládal okolnost st-lkou namítanou, že společnost má v obvodu okresu stále v provozu obchodní závod, v němž se samostatně uzavírají obchody s dřívím a z něhož platí v okresu daně a přirážky, a proto nezabýval se vůbec prokazovanou okolností, že má ve dvou obcích okresu v provozu řádně s hlediska daňového přihlášené filiální závody (provozovny). Bylo-li však dovozeno, že názor jeho je mylný, a namítané okolnosti jsou rozhodnými pro výši dávkové sazby, musilo býti nař. rozhodnutí, trpící vadností řízení, zaviněnou nesprávným právním názorem, zrušeno jako zákonu odporující.

Č. 10.879.

Zaměstnanci veřejní: * Ustanovení § 139 odst. 2 věty 3 zák. č. 103/1926 Sb. o dni, od kterého náleží nové činovné při změně